

Posudek vedoucí diplomové práce

Diplomant: Milan Sýkora

Téma diplomové práce: Svěřenecký fond v podnikatelských vztazích

Rozsah práce: 54 stran vlastního textu

Datum odevzdání diplomové práce: 11. listopadu 2014

Aktuálnost tématu a jeho náročnost

Uchazeč zvolil za téma své diplomové práce široce diskutovanou a tudíž i velmi aktuální problematiku svěřeneckého fondu, resp. jeho využití v podnikatelských vztazích. Jde o interdisciplinární téma, které má dimenzi občanskoprávní, obchodněprávní, finančněprávní a zasahuje i do dalších oborů – zejména pak insolvenčního práva a dalších. Proto považují volbu tématu za vhodnou. Téma lze označit za náročné, a to jak z hlediska tuzemské právní úpravy, tak pro nezbytnost znalostí zahraniční právní teorie i úpravy.

Struktura práce

Práce je přehledně členěna, přičemž základem její struktury je nejprve pojednání o zahraničních úpravách a teoretických pojetích trustu. Druhá část diplomové práce (počínaje s. 34) se zaměřuje převážně na tuzemskou úpravu a její využití. Práce je zakončena stručným jednostránkovým závěrem, v němž autor shrnul některé myšlenky, k nimž při zpracování tématu dospěl. Zvolená struktura, včetně jejího vnitřního členění, v zásadě odpovídá cíli práce. Lze nicméně namítnout, že vzhledem k názvu práce, z něhož vyplývá zaměření na využití svěřeneckého fondu v podnikatelských vztazích, je část diplomové práce věnovaná právě podnikatelskému využití svěřeneckého fondu poněkud poddimenzovaná. Zvolená problematika nepochybně předpokládá, aby si autor vytvořil širší teoretický základ, což také (zcela správně) učinil, když nejprve obecně a s akcentem na teorii pojednává o obecněji o trustech, resp. svěřeneckých fondech. Jednotlivé projevy svěřeneckého fondu, jimž je věnována zejména 6. kapitola, jsou velmi obtížným tématem. Nicméně, využití svěřeneckého fondu v podnikatelských vztazích byla individuální volba autora a této problematice měl být tudíž poskytnut větší prostor.

Samostatnost při zpracování tématu

Diplomant zpracoval své téma samostatně a korektním způsobem využil i odbornou literaturu.

Obsahová stránka práce

Jak výše řečeno, autor zvolil obtížné téma, jehož zpracování vyžaduje širší teoretický

základ čerpající zejména ze zahraniční právní doktríny. Z posuzovaného textu je zřejmé, že se autor se zkoumané problematice skutečně věnoval. Práce je bohatě dotována zejména zahraniční odbornou literaturou. Její využití někdy natolik převažuje, že autor se svými názory se za citáty zahraničních autorů místy poněkud ztrácí (to zejména v první části práce). Je ale také schopen formulovat vlastní stanoviska.

Lze konstatovat, že diplomant vystihl klíčový (či jeden z klíčových) problémů zkoumaného institutu, jímž je otázka, zda mají či nikoli věřitelé právo uspokojit se z majetku svěřeného správci. K tomu lze dodat, že to současně do značné míry vypovídá i o přístupu k trustu/svěřeneckému fondu, resp. k jeho konstrukčnímu pojetí ve vztahu s modifikacím vlastnického práva ke svěřeneckému majetku. Oceňuji autorův pokus o definici trustu na s. 7, i když se tím vystavil nebezpečí, které je spojeno s každou definicí, resp. s obtížemi spojenými s každým pokusem o definování právního pojmu. K autorově vymezení lze poznamenat, že při definování v zásadě deleguje (odkazuje) na anglosaský trust resp. jeho výsledky, takže jde o mimořádně otevřenou definici. Z dílčích připomínek lze na s. 9 poznamenat, že spíše než korporaci lze připodobnit k nadaci. S autorovým názorem volajícím po neformálnosti vzniku svěřeneckého fondu (vyjádřeným m.j. poněkud nepřesně i na s. 48 v prvním odstavci) se neztotožňuji, a to i z důvodu právní jistoty a zneužitelnosti tohoto institutu. K obhajobě doporučuji autorovi zamyslet se též nad otázkou kvalifikace postavení správce svěřeneckého fondu v případě, že součástí majetku ve svěřeneckém fondu jsou akcie či jiné podíly, které představují významný (až většinový) podíl na hlasovacích právech obchodní korporace.

Literatura a práce s ní

Seznam použité literatury obsahuje reprezentativní prameny zejména zahraniční komercialistiky a civilistiky a je dostatečně rozsáhlý. V omezeném rozsahu pracuje autor i se zahraniční judikaturou. Na použitý pramen odkazuje.

Formální stránka práce

Po formální stránce lze práci vytknout, že diplomant je pod silnou závislostí na anglické terminologii, a to i v případech, kdy se nejedná o problém s hledáním českého ekvivalentu specifického institutu cizího práva, ale o výrazy, pro něž lze použít běžnou českou terminologii (např. investiční vehikl na s. 13). Z gramatických pochybení lze upozornit např. na používané „zda-li“ místo „zdali“ (na s. 47). Místy je text svou komplikovaností či naopak zkratkovitostí čtenářsky dosti nekomfortní.

Závěrečné hodnocení práce:

Diplomovou práci považuji za způsobilou obhajoby, k níž ji tímto doporučuji.

Praha, 15. prosince 2014

prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
vedoucí diplomové práce